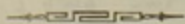

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ԳԵՐԵԶՄԱՆԻԴ ԱՌՋԵԻ

Ու կը նիրհե՛ս, մեծ օրէն վերջ, այս լո՛ւռ շիրմի
Թելերուն տակ .

Մեր բաժնըւած հրնադարեան փառներուն մէջ .

Դո՛ւն հանանչ մը անւէջ փառքին՝

Պրիամակուած մեր հինաւուրց

Անմահներէն :

Դուն Մեսոպէն պատկեր անմու ,

Մեծ Պարթևի հաննարը պերհ ,

Աստուածախօս Նարեկացոյն յո՛յզը հրդեհ ,

Խիղճն ազամանդ Շնորհալոյն :

Ներհուն դպիր սուրբ մասեանին ,

Ոսկեդարու ջինջ արձագանգ .

Որ զահրնկէց մեր օրերու իմաստութեան ըսպասին մէջ՝

Եղար արի՛ եւ աննահանջ ,

Ու փայլեցա՛ր խաւարին դէմ

Եօրնասեղեան ջահի մը պէս :

Խաղաղութեա՛ն դուն ծիրանի առափալ ,

Շունչըդ բարի , բարի անձրեւ

Սա ծփանուդ յարկին վրայ .

Փոքորկէն վերջ :

Նման փուրմին , իր աստուծոյն հրայրքին մէջ ,

Դուն վառեցիր կայծն հինաւուրց ասրուանին ,

Սաղիմական այս բարձունքին :

Եւ դուն եկա՛ր խաղաղութեան

Շունչի մը պէս ,

Ծիածանուիլ այս սուրբ յարկի

Երկինքին մէջ ,

Ծաւալելով տառախարհիկ

Խունկն հոգիիդ :

Ստուերներն իսկ այս սուրբ յարկին ,

Իրենց խոժոռ նկարներէն , հաղցահայեա՛ց , ու ժրպիտով ,

Ողջունեցին փու գալուստըդ շնորհաբեր .

Խաղաղութիւն

Իջաւ անձեղ :

Ու ծաղկեցաւ եղբայրութեան մօրն ձիւրենին
 Շունչիդ ներքեւ հոգեհրմայ :
 Եւ դուն եկա՛ր ,
 Օսականի մեծ նիրհողի հուրով լեցուած .
 Մինչ հոգիիդ մէջ կը մեծնա՛ր
 Իսէալին այգը ոսկի ,
 Եւ վրէժի բոցը կարմիր , քու հոգեծին
 Զաւակներուն :

Եւ Սիոնի այս բարձունքէն՝
 Ինչպէս երբեմն Արմաշի .
 Հեղեղեցիր մեղրը մսփիդ
 Ծառաւահիւժ հոգիներուն մէջ երջանիկ :
 Ռ՛վ , դուն լոյսի հըսկայ փառոս ,
 Զգացումի անհուն պարսէզ ,
 Եւ քու հոգիդ սիրոյ երկինք ,
 Մասեանի մը նըման բացուած
 Մեր աշխարհուն :

Բայց երազին հազիւ քերած
 Էջն առաջին .
 Մահուան տժգոյն մասներուն տակ
 Հուսկ փակուեցաւ նայուածքդ անո՛յց
 Աստեանական վրնիս լոյսին :
 Բայց մընացիր հաւասարիմ , մեծ տարազին քու մեծ եղբօր ,
 «Թէ՛ նառագայքն Ե՛րբ է քաղութե՛ր» ,
 Ու դուն մահովդ անմահացար :

Թոյլ տուր ինծի , ո՛վ անսահման
 Ներդրութիւն .
 Եթէ այսօր յիշատակիդ առջեւ կեցած ,
 Եւ մին յետին մտածումիդ զաւակներէն ,
 Փոխան ուրիշ հազարներու ,
 Անգամ մըն ալ արտասուագին , իմ հոգիիս երգը երգեմ ,
 Պաղատելով , որ դուն բնաւ մեզ չըբեա ,
 Ու հոգիովդ մեզ հետ ըլլաս ,
 Յաւերժօրէն մեզ խրախոյս ,
 Պարսփի , զոհի ու զիտութեան սուրբ նամբային՝
 Մեզի ռահուրդ
 Մահէն ալ վեր , մահէն ալ վերջ :

ԵՂԻՎԱՐԴ